

שולחן השבת

פרשת בא

Who am I?

אנו נכסה את עין הארץ (י: ה)
לפני מכת הארבה, פרעה הרשה לנו ללכת
(י: י"א)
לא ראו אותי ל"שלשת ימים" (י: כ"ג)
כמוני לא היתה ולא תוסיף בכל ארץ מצרים
(יא: ו)
אני לא חרצתי לשוני לבני ישראל (י"א: ז)
לא אוכלים אותי נא ומבושל במים (י"ב: ט)
אני הייתי לאות על בתים (י"ב: י"ג)
גם אנו עלינו עם בני ישראל (י"ב: ל"ח)
אנו לא יכולנו להתמהמה (י"ב: ל"ט)
אני "אחת" (שווה) לכל אחד, גם לגר וגם
לאזרח (י"ב: מ"ט)

Who said to whom?

ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר
התעללתי במצרים (י: ב)
לא ראו אבותיך ואבות אבותיך מיום היותם
על האדמה עד היום הזה (י: ו)
הטרם תדע כי אבדה מצרים (י: ז)
לכו עבדו את ה' א-להיכם. מי ומי ההלכים
(י: ח)
חטאתי לה' א-להיכם ולכם (י: ט"ז)
לך מעלי השמר לך אל-תסוף ראות פני (י: כ"ח)
החדש הזה לכם ראש חדשים (י"ב: ב)
ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר
(י"ב: כ"ב)
מה העבדה הזאת לכם (י"ב: כ"ו)
קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל;
ולכו עבדו את ה' (י"ב: ל"א)

Discussion question:

Shemot 12: 41 reads:

"וַיְהִי, מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה, וְאַרְבַּע מֵאוֹת, שָׁנָה; וַיְהִי, בְּעֶצְם הַיּוֹם הַזֶּה, יָצְאוּ כָּל-צְבָאוֹת יְהוָה, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם"
("And it came to pass at the end of four hundred and thirty years, even the selfsame day it came to pass, that all the host of the God went out from the land of Egypt.")

Shemot 12: 51 reads:

"וַיְהִי, בְּעֶצְם הַיּוֹם הַזֶּה: הוֹצִיא יְהוָה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם--עַל-צְבָאוֹתָם."
("And it came to pass the selfsame day that the God did bring *Bnei Yisrael* out of the land of Egypt by their hosts.")

What is the fundamental difference between the two *pesukim*?

Answer:

In verse 41, *Bnei Yisrael* are very active—they leave Egypt on their own—whereas in verse 51, God is active—He takes out *Bnei Yisrael*. In other words, God helps those who help themselves. In order to receive God's help, we first have to do all we can.

Written by Moshe Abelesz for Kehillat Ahavat Zion, Israel.